

[H. C. Hansen.]

943, først, hvad en demagog er efter den antikke sprogbrug, men det behøver jeg ikke at læse op, for det ved det ærede medlem, men derefter står der:

„Den moderne sprogbrug har derimod nærmest gjort demagog enstydigt med en „folkeforfører“ og betegner ved ordet i reglen en person, der benytter sig af og spekulerer i folkets dårskaber og lidenskaber.“

Jeg synes blot, jeg burde give denne oplysning.

(Kort bemærkning).

Elgaard: Jeg takker det ærede medlem hr. H. C. Hansen for venerationen. Den er gensidig. Men jeg kan ikke tjene det ærede medlem i at tage min udtalelse tilbage, idet det må være tilladt i en politisk debat at udtrykke sig lidt skarper end i en almindelig samtale. Og jeg vil gøre det ærede medlem opmærksom på, at i hvert fald to gange under de forhandlinger, vi har ført om dette problem, har det ærede medlem sagt, at hvis regeringens forslag gennemførtes, ville de prístalsregulerede befolkningsgrupper komme til at bære hele udgiftsstigningen. Det har jeg bestridt og hævdet, det var ikke i overensstemmelse med virkeligheden — og som en slags modvægt mod dette må det ærede medlem tage min udtalelse.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg skal straks svare det ærede medlem hr. H. C. Hansen, at forhøjelsen af sukkerprisen og de 10 pct.s forhøjelse på skotøj skal alle betale. Det ærede medlem ved jo også, at det her drejer sig om en størrelsesorden — jeg ved ikke, hvor meget det kan beløbe sig til, men skal vi sige en 40 kr. pr. familie —, der ikke kan sammenlignes med det ærede medlems 250 kr. Og det ærede medlem vil være enig med mig i, at hvis de prisstabiliserende foranstaltninger, der tilstræbes, gennemføres, vil også de stille mennesker, jeg talte om før, i høj grad have fordel af det lovkompleks, det her drejer sig om.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke udtalte nu for at dække over en urigtig påstand, han før havde fremsat, at „Politiken“ i en artikel og professor Philip i en kronik var gået ind for omsætningskatten — altså den omsætningskat, vi her har drøftet. Men det ærede medlem ved jo, at det, han her siger, er en af disse halve sandheder, som er ensbetydende med en hel usandhed. At de artikler, det her drejer sig om,

beskæftiger sig med en omsætningsafgift som et led i en stor skattereform med omdannelse af indkomstbeskatningen, bygget op efter et sådant system, at det virker som en bremse på det store forbrug — derom siger det ærede medlem ikke noget, men giver det udseende af, at denne kronik tager sigte på den kriselovgivning, vi behandler her. Det er ikke honnet.

Ganske på samme måde taler det ærede medlem om valutaspørgsmålet ud fra den betragtning, at vi lever under normale samfundsforhold. Men det er ikke normale samfundsforhold, vi lever under. Hovedparten af alle lande lever endnu under en delvis bunden økonomi med faste valutakurser, afpasset efter produktionen og omsætningen og det samlede samfunds tarv. Under det system siger den fastsatte valutakurs ikke noget om det, det ærede medlem hr. Viggo Starcke tænker sig ved begrebet „møntens naturlige værdi“. Møntens naturlige værdi kan aldeles ikke afgøres under hensyn til den kunstigt fastsatte valutakurs. Men det, der er det karakteristiske for det ærede medlem, er, at han i disse bemærkninger slet ikke benægter det, jeg fremhævede, og som er uigendriveligt: at fri valutahandel i den givne situation vil medføre stigende valutakurser, d. v. s. faldende kroneværdi, altså en ny devaluering. Det er det, det ærede medlems og hans partis forslag går ud på, samtidig med at han til andre kredse siger, at han er interesseret i en revaluering, en kronehævning. Det er den slags, der er — skal vi sige demagogi i nutidens betydning, ikke i oldtidens.

(Kort bemærkning).

Viggo Starcke: Jeg skal ganske kort svare det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at i en artikel i „Børsen“ fredag den 23. februar behandler hans egen partifælle, hr. Hassing-Jørgensen, den artikel i „Politiken“, der omtaler disse problemer, og føjer til: det ville have været noget for Hørup. (*Bertel Dahlgaard:* Hold Dem nu til, hvad det er, De har påstået!) Jeg har påstået, at der skulle optages forhandlinger med Nationalbanken om muligheder for en fri valutahandel.

Det stod der i vort forslag udtrykkeligt med henvisning til nationalbankens forpligtelse til at opretholde et sikkert pengevæsen. Det er en stilling, som er fuldstændig på linie med den stilling, som f. eks. den schweiziske økonom, W. Röpke, går ind for ... (*Bertel Dahlgaard:* Er det med henblik på Danmarks økonomi?). Blandt andet. (*Bertel Dahlgaard:* Nej!). Det ved det ærede